

คอดัมน์ How to Win

ถนนคนเดิน ถนนสายแสงตะวัน

โดย ศ. คร. อุทิศ ศิริวรรณ

ผู้อำนวยการโครงการปริญญาโท-เอก MBA/DBA Program,

W.H. Taft University

www.demingbusinessschool.com

*ถ่ายที่ถนนคนเดินในพระบรมมหาราชวัง

เนื่องใน โอกาสเข้าสักการะพระพุทธรูปมหาธรรมิกราชปฏิมากร พระแท่นมิ่งมงคลอาสน์
พระประธานพร พระพุทธสิหิงค์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่บูรพมหากษัตริย์สักการบูชาในพระบรมมหาราชวัง

๑๖ เมษายน ๒๕๕๕

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ธุรกิจ

วันพุธที่ 18 เมษายน 2555

ผมชอบเดินถนน ตั้งแต่เด็ก จนถึงปัจจุบัน ก็ยังเดิน เพียงแต่ว่า เริ่มเดินข้าง
ตามสภาพสังขาร

การเดินทำให้เราได้พบได้เห็น ได้สัมผัส ได้กลิ่นอาย ได้บรรยากาศ ได้พบความ
จริงที่ "ตัวหนังสือ" ถ่ายทอดไม่ได้

ตั้งแต่ถนนเยาวราช ถนนราชดำเนิน ถนนข้าวสาร ถนนตรอกโรงพยาบาล
จนถึงถนนท่าแพ ถนนช่างม่อย ถนนช่างกลาน ถนนเมืองละโว้ ลพบุรี ถนน
สุโขทัย ถนนกรุงศรีอยุธยา ถนนนครชุม กำแพงเพชร ถนนชายหาดบางแสน พัทยา
หัวหิน ภูเก็ต หาดใหญ่

วาสนาคอน ชะตาชีวิตไม่แน่ มีเหตุผันแปรให้ได้ไปเดินเล่นถนนในเกาะฮ่องกง
มาเก๊า เกาลูน เชียงไฮ่ สิงคโปร์ วอลสตรีต ถนนฟิฟธ์อะเวนิวกลางเมืองนิวยอร์ก
ถนนจัตุรัสเซนตปีเตอร์เบิร์ก มอสโก

ถนนนครเบอร์ลิน นครซิดนีย์ ถนนคอนนอตเพลส ถนนนักช้อปปิ้งกลางกรุงเคลี
ถนนโฮจิมินห์ ฯลฯ

พอมีเวลานั่งทบทวน สรุปชีวิตที่ผ่านมา ไม่น่าเชื่อ ครั้งหนึ่งได้เดินมาแล้วทั่วทุก
ทวีปบนพื้นโลก

จากที่ได้เดิน ได้เห็น ได้สัมผัส ผมได้แก่งคิดหลายเรื่องจากภาพที่เห็นบนถนน
ต่างๆ ทั่วโลก

เนื้อเพลง "ถนนสายแสงตะวัน" สะท้อนคำตอบที่ผมพบเห็นทั่วโลกได้ดีกว่าที่
ผมจะเขียนถึง...

บ่อยครั้งที่ฉันแว้งกว้างเดินไปท่ามกลางผู้คน สิ่งให้ท่าสองเท่านั้นก้าวไป
อย่างเหนื่อยล้า

มีแต่ความคิดท้อแท้ในใจ กับเกมชีวิตและโชคชะตา กับปัญหาที่ฉันไม่คิดจะสู้
ต่อไป

แต่ฉันบังเอิญมองไปเจอภาพชายผู้หนึ่ง ที่วันนี้สองขาของเขาโดนตัดขาด
หาย

ชายหนุ่มคนนั้นเขาใช้ขาเทียม ผลักดันชีวิตของเขาให้ก้าวไป และยังคงมีแวว
ประกายในตากู่นั้น...

กลับทำให้ฉันค้นพบว่าฉันไม่ได้อ้างว้างเดียวดายต่อไป ยังมีผู้คนมากมายที่เขา
ต้องดิ้นรนยิ่งกว่าฉัน

และความหวังที่พวกเขา มี มันเหมือนแสงของตะวัน ที่จะเป็นแรงใจ ให้ฉัน
ยังคงก้าวไป

ทุกๆครั้งที่เสียงหัวใจอ่อนลงทุกที ที่ถนนสายนี้ฉันมาบอกความหมาย
ภาพจากถนนสายแสงตะวัน บอกเล่าให้ฉันเห็นโลกที่เป็นไป ช่วยหล่อเลี้ยง
ชีวิตฉันไว้ ไม่ให้หมดหวัง

บอกให้ฉันได้รู้ว่าฉันยังคงมีหวัง และวันนี้ฉันพร้อมจะลุกขึ้นสู้อีกครั้ง

ผมพบคำตอบของการค้นหาวิถีแห่งชัยชนะที่ยั่งยืน สรุปเป็นหลักคิดได้สั้นๆ ว่า

อย่าเสียเวลา อย่าหมกมุ่น จมอยู่กับถนนสายอิจนาริษา มักใหญ่ ใฝ่สูง คึ้น
รณ ทะเยอทะยาน

ความอยากได้อะไรก็มี ทำให้เราต้องออกเดิน ทั้งที่ไม่อยาก
บางครั้งเรานำหน้า บางคราวเราตามหลัง

ทว่าบนถนนที่ยังต้องต่อสู้ แก่แย่ง ยิงเดิน ยิงวิ่ง ถนนสายนี้กลับ
ไม่สิ้นสุด รู้สึกห่อ เหนื่อย เมื่อย ล้า

สุดท้ายที่ปลายทาง เหลียวซ้ายแลขวา ไม่เห็นใคร เหลือเพียงเราตัวคนเดียว
อ้างว้าง เดี่ยวดาย...

อยากบอกว่าจงฝัน จงหวัง จงก้าวต่อไปข้างหน้า และจงลุกขึ้นมาทำฝันของ
ท่านให้เป็นจริงให้จงได้

ทางเดินชีวิตมีบ้างที่สะดุด ล้มแล้วจงลุกขึ้นสู้ชีวิตต่อไป ห่อได้ แต่ห้ามถอย แพ้
ไม่เป็นเป็นใหญ่ยาก

เขียนปะไว้ข้างฝาตัวโตๆ ว่า "ล้มเพราะก้าวไปข้างหน้าดีกว่ายืนเตะท่าอยู่
กับที่" (แพรวเหื่อไม้)